

Het hoofd koel houden

Oog om oog maakt de hele wereld blind

Na de bloedige aanslagen op het Pentagon in Washington en de twee mastodontorens van het World Trade Center in New York, op 11 september, leek de wereld stil te staan. Wij veroordelen dit soort terroristische acties totaal en hebben inmiddels onze solidariteit met de slachtoffers en hun families reeds betuigd via een boodschap aan onze vrienden van Oxfam-America. Woorden schieten tekort bij een menselijk drama van deze omvang en het zal veel tijd vergen om alle wonden te helen. Wij weten dat vanuit onze ervaring in andere rampgebieden in de wereld.

Deze gebeurtenissen moeten echter in een breder kader worden geplaatst. De vraag naar het waarom van dit drama moet dringend een antwoord krijgen. Terroristische acties zijn te veroordelen. Maar dit mag niet selectief gebeuren. Terreur moet resoluut worden afgewezen van alle kanten.

11 september was toevallig de dag dat de democratisch verkozen president Allende in Chili, na jaren sabotage en terreur van de CIA op een gewelddadige wijze van de macht werd verdreven en vermoord. Generaal Pinochet greep de macht met de hulp van de VS. Zijn dictatoriaal terreurbewind maakte duizenden slachtoffers en werd meer dan twintig jaar gedoogd. De westerse regeringsleiders die vandaag om ter luidst het terrorisme veroordelen, vonden het vorig jaar geen punt om Pinochet aan het gerecht te laten ontsnappen in Londen.

Op 11 september 2001 stierven weer - zoals elke andere dag van het jaar - bijna vijfendertigduizend kinderen in de Derde Wereld aan de gevolgen van geneesbare ziekten en honger. De terroristische aanslagen in de VS - hoe verwerpelijk ook - vinden hun voedingsbodem in decennialang structureel geweld en onrecht. De Arabische wereld heeft echter niet het monopolie op het geweld. Integendeel. En uiteraard is "onderontwikkeling geen excuus voor terrorisme", zoals premier Verhofstadt opmerkte, maar wat hebben we aan dergelijke uitspraken? Hoe kunnen het korte termijndenken van de NAVO en het paniekvoetbal enige kans op succes hebben, als er niet tegelijk een langetermijnstrategie wordt uitgewerkt?

Vandaag wordt er met zeer veel haast een alliantie tegen het terrorisme opgericht. Waarom wordt er niet met even

veel spoed gewerkt aan een wereldwijd bondgenootschap voor vooruitgang, gelijkheid, rechtvaardigheid en ontwikkeling? Waarom maakt men gewoon geen werk van de afspraken die tijdens de grote VN-conferenties in de jaren '90 werden gemaakt inzake bevolking, ontwikkeling, genderproblematiek, mensenrechten...? Dat is de steeds luider klinkende vraag van alle échte globalisten. En op dit terrein zou het Belgisch voorzitterschap van de Europese Unie op dit ogenblik echt het verschil kunnen maken en respect en vertrouwen afdwingen in heel de wereld.

De Derde Wereld-, milieu-, sociale en vredesbewegingen werken sinds anderhalf jaar in ons land samen aan geloofwaardige, duurzame en alternatieve voorstellen. Deze voorstellen kunnen meehelpen de voedingsbodem van het fanatisme en het terrorisme weg te nemen. Tenminste als er hiervoor enige politieke wil zou bestaan binnen Europa.

Tot slot willen we toch krachtig waarschuwen om niet in een vicieuze geweldspiraal verzeild te geraken. Gaan de VS en hun bondgenoten terreur met terreur beantwoorden? Want dat wordt het, als ze bij gebrek aan beter, straks de reeds zwaar getroffen Afghaanse bevolking gaan bombarderen. Er gaan zelfs al stemmen op om ook maar in een klap af te rekenen met Irak, Iran (en waarom Libië niet?). Israël maakt inmiddels volop misbruik van de situatie om de bezetting van de Palestijnse gebieden en de repressie tegen de bevolking nog te verscherpen. Europa moet het hoofd koel houden en mag hier niet een unieke kans missen om zich als wereldpartner en niet als wereldmacht te manifesteren. Het is hoog tijd voor een radicaal andere - niet-militaristische - koers. Hopelijk krijgt iemand als staatssecretaris voor Buitenlandse Handel, Annemie Neyts, dan gehoor en geen verwijten, als zij, zoals onlangs, een lans breekt voor de erkenning en de oprichting van een Palestijnse staat. Dit is bijvoorbeeld een heel concrete, structurele maatregel om de voedingsbodem voor fanatisme en terrorisme weg te nemen en zo de veiligheid te verzekeren in Zuid én Noord.

Standpunt